

Вовк Ольга Історія створення Інтернету

Інтерне́т (від [англ. Internet](#)), міжмере́ж
жя^[1] — всесві́тня система
взаємосполучених [комп'ютерних мереж](#),
що базуються на [комплекті Інтернет-
протоколів](#). Інтернет також називають
мережею мереж. Інтернет складається з
мільйонів локальних і глобальних
приватних, публічних, академічних,
ділових і урядових мереж, пов'язаних
між собою з використанням
різноманітних
дротових, [оптичних](#) і [бездротових
технологій](#). Інтернет становить фізичну
основу для розміщення величезної
кількості інформаційних ресурсів і
послуг, таких як взаємопов'язані
гіпертекстові документи [Всесвітньої
павутини](#) (World Wide Web — WWW)
та [електронна пошта](#)

* У 1962 році Джозеф Ліклайдер (1915-1990), керівник Агентства передових оборонних дослідницьких проєктів США (англ. Defense Advanced Research Projects Agency) висловив ідею Всесвітньої комп'ютерної мережі. У 1969 році Міністерство оборони США започаткувало розробку проєкту, котрий мав на меті створення надійної системи передачі інформації на випадок війни. Агентство (англ. DARPA) запропонувало розробити для цього комп'ютерну мережу. Розробка була доручена Каліфорнійському університету Лос-Анджелеса, Стенфордському дослідному центрові, Університету штату Юта та Університету штату Каліфорнія в Санта-Барбарі. Ця мережа була названа ARPANET (англ. Advanced Research Projects Agency Network — Мережа Агентства передових досліджень). У рамках проєкту мережа об'єднала названі заклади. Всі роботи фінансувались за рахунок Міністерства оборони. ARPANET почала активно рости й розвиватись; її дедалі ширше почали використовувати вчені із різних галузей науки.

* Джозеф Ліклайдер

*Подальший розвиток ARPANET

❖ До 1971 року була розроблена перша програма для відправки електронної пошти мережею, котра відразу стала дуже популярною.

❖ У 1973 році до мережі через трансатлантичний кабель були підключені перші іноземні організації з Великобританії та Норвегії — мережа стала міжнародною.

❖ У 1970-х роках мережа загалом використовувалась для пересилки електронної пошти, тоді ж з'явилися перші списки поштових розсилок, групи новин та дошки оголошень. Але в ті часи мережа ще не могла легко взаємодіяти з іншими мережами, котрі були побудовані на інших технічних стандартах. До кінця 1970-х років почали активно розвиватись протоколи передачі даних, що були стандартизовані у 1982-1983 роках.

*

1 січня 1983 року мережа ARPANET перейшла з протоколу NCP на протокол TCP/IP, який досі успішно використовується для об'єднання мереж. Саме у 1983 році за мережею ARPANET закріпився термін «Інтернет».

У 1984 році була розроблена система доменних назв (англ. Domain Name System, DNS). Тоді ж у мережі ARPANET з'явився серйозний суперник — Національний науковий фонд США (NSF) заснував міжуніверситетську мережу NSFNet (англ. National Science Foundation Network), котра була сформована з дрібніших мереж, включаючи відомі на той час Usenet та Bitnet і мала значно більшу пропускну здатність, аніж ARPANET. До цієї мережі за рік під'єдналось близько 10 тисяч комп'ютерів; звання «Інтернет» почало плавно переходити до NSFNet.

У 1988 році було винайдено протокол Internet Relay Chat (IRC), завдяки якому в Інтернеті стало можливим спілкування в реальному часі (чат).

У 1989 році в Європі, в стінах Європейського центру ядерних досліджень (франц. Conseil Européen pour la Recherche Nucléaire, CERN) народилась концепція тенет. Її запропонував знаменитий британський вчений Тім Бернерс-Лі, він же протягом двох років розробляв протокол HTTP, мову гіпертекстової розмітки HTML та ідентифікатори URL.

У 1990 році мережа ARPANET припинила своє існування, програвши конкуренцію NSFNet. Тоді ж було зафіксовано перше підключення до Інтернету телефонною лінією (так зване «дозвонювання» англ. Dial-up access).

У [1991](#) році тенета стали доступні в Інтернеті, а в 1993 році з'явився знаменитий [Веб-браузер](#) (англ. web-browser) NCSA [Mosaic](#). Всесвітня павутина ставала дедалі популярнішою. У [1995](#) році [NSFNet](#) повернулась до ролі дослідницької мережі; маршрутизацією всього трафіку Інтернету тепер займались мережеві [провайдери](#) (постачальники послуг), а не [суперкомп'ютери](#) Національного наукового фонду.

В тому ж році тенета стали основним постачальником інформації в Інтернеті, обігнавши за обсягом трафіку протокол передачі файлів FTP; було сформовано Консорціум всесвітньої павутини (англ. WWW Consortium, W3C). Можна сказати, що тенета перетворили Інтернет і створили його сучасний вигляд. З 1996 року Всесвітнє павутиння майже повністю підмінило собою поняття «Інтернет».

Протягом 1990-х років Інтернет об'єднав у собі більшість існуючих на той час мереж (хоча деякі, як, наприклад, Фідонет, залишились відособленими). Завдяки відсутності єдиного керуючого центру, а також завдяки відкритості технічних стандартів Інтернету, що автоматично робило мережі незалежними від бізнесу чи уряду, об'єднання виглядало неймовірно привабливим. До 1997 року в Інтернеті нараховувалось близько 10 мільйонів комп'ютерів і було зареєстровано понад мільйон доменних назв. Інтернет став дуже популярним засобом обміну інформацією.

У 1998 році Папа Римський Іоанн Павло II заснував Міжнародний день інтернету, який щорічно святкується 4 квітня[2], в Україні з 2001 року «День Інтернету» відмічається щорічно 14 грудня[3].

У наш час Інтернет став доступним не лише через комп'ютерні мережі, але й через супутники зв'язку, радіосигнали, кабельне телебачення, телефонні лінії, мережі стільникового зв'язку, спеціальні оптико-волоконні лінії і електропроводи. Всесвітня мережа стала невід'ємною часткою життя у розвинутих країнах, та країнах, котрі розвиваються.

У 2000 р. нараховувалося
близько 327 млн користувачів,
з них тільки в США
чисельність перевищувала 100
млн чоловік.

У 2004 р. Інтернет
нараховував 700 млн
користувачів, і найближчим
часом їхня кількість зросте до
1 млрд. Число сайтів, що
становило в 1993 р. 26 тис.,
сьогодні перевищує 5 млн.

5 січня 2011 року
кількість інтернет-
користувачів у світі
сягнула 2 мільярдів.

